

Dongó LCLAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 7. szám.

Ára 4 fillér.

1914. február hó 15.

Egy törvényszéki ügyirat 1964-ből.

Visszapillantás a messze jövőből.

Bellamy után szabadon.

— Saját tudósítónktól —

Makó, február 13.

86495—1964.

Végzés.

Az „Egyesült makói hagyma- és zöldségtermelő kertészek értékesítő szövetkezet“ csődügyében a bemutatott csődtömeggondnoki zárszámadást a csődbíróság jóváhagyja. Tudomásul veszi, hogy a felosztási tervezet alapján a vb. szövetkezet tagjaitól Dr. Politzer Dezső csődtömeggondnok 85614 kor. 85 f. behajtott és ezt az ezennel 138605 kor. 14 fben megállapított munkadíjai és költségei részbeni fedezésére fordította.

Minthogy ezekután csődvagyon hiányában annak a hitelezők közötti felosztása tárgytalanná vált, az ezirányban történendő határozathozatalát a bíróság mellőzi és követeléseikkel úgy a csődtömeggondnokot, mint a hitelezőket a mértékhitelítő hivatalhoz utasítja.

Egyben a csődtömeggondnokot, tekintettel aggkorára is, — ezen tisztétől felmenti.

Kelt Szegeden, 1964. január 16. —
A kir. törvényszék, mint csődbíróság. —
Olvashatatlan aláírás kir. tvszéki bíró. —
A másolat hitelül X. Y. kezelő.

Ezen végzést a szegedi kir. törvényszék itattárából 50 év múlva halásztuk

elő, természetesen telepatikus uton, Farabonis mester segítségével. Ahogy a csőd a szövetkezet igazgatóságának a tömeggondnok iránt tanusított jóindulatából „Hála Istennek“ mondja a tömeggondnok, — gabalyodik, nem lehetetlen, hogy a fenti végzés a csőd elrendelésének 50-ik évfordulóján fog napvilágot látni.

Hogy ezt megérthessük, oknyomozat utján kipuhatoltuk, hogy miként működött a csődtömeggondnok irodája. Erre vonatkozólag megtudtuk, hogy a csődiroda igen szépen működött s ellentétben a volt hagymaszövetkezettel, nagyon fölvirágzott, minek tanulsága a következő leírás, melyet egy 1914-iki évfolyamu ujságból halásztunk ki:

A csődtömeggondnok.

Hogy néz ki egy csődiroda?

„Áh! nem is vagyok tömeggondnok, nem is kaptam csődöt, — dehogy, Daróczy kapta a csődöt“ e kiáltással jött be január 16-án a kis Puli az Otthonba, — „ez nem is a csődelrendelő végzés, dehogy, ez egy közönséges telekkönyvi végzés“ és a szövetkezet halotti jelentését mutatta az irigykedő kollegáknak. És azóta a jó kis Politzer Dezsőt mintha kicserélték volna. Lévy a „választott bíróság“ eddigi elnöke azonnal lemondott és elismerte Politzer Dezső felsőbbségét: a tanácsban ezután az övé lett a döntő szó.

Hát még Magyarcsanád! Külön deputációto Imácsolta a „domnu Dezső“-

nek a szülőfalu üdvözetét, hogy a deputáció tagjai dohánycsempészek és született alperesek voltak, az nem tesz semmit.

Hát még az iroda. Ccc! Mi lett abból, valóságos ipartelep, csak úgy ontja magából a „Tekintetes kir. Járásbiróság” és „Tisztelt Adós” feliratu, kevésbé illatos leveleket. A csődügyeknek külön szakosztály szerveztetett élén a miniszteri tanácsosi ranggal és jelleggel felruházott tömeggondnokkal s utána az osztálytanácsosi ranggal bíró osztályvezetővel, Pulanderrel, akinek persze a nagyságos címzés jár. Hogy ki az a Pulander, tévedések elkerülése végett, nehogy Psylanderrel összetévesztessék — megmondjuk, hogy az a fiók pióca: Pulitzer — a Jenő.

Természetes, hogy az osztálytanácsos *úr*, ki ennél fogva csak egyébb, — gyöngédebb ügyei — (nem mindig a preferanc) után néz be az irodába, — egyedül s sok munkát nem győzi, no de mellette van a kereskedelmi szakosztály főnöke, a jó Végh, no meg két gépirónő.

Hát van még egy ilyen nagy iroda Makón? Hát van-e ki őt, a dicső csőd-tömeggondnokot ne irigyelné? Hát van még ügyvéd, ki alig egy hónap alatt több mint 800 tételt tud bejegyezni csak a csődnaplóba? Van még ügyvéd, kinek külön izenetet küld a járásbiróság, hogy ne oly tömegesen szállítsa be a kereseteket, mert a jegyzők nem győzik elintézni.

Nincs. Ma és még egy pár évig mig a csőd elhuzódik Politzer Dezső a favorit, és ha a jogász kör ezt határozatilag kimondja, akkor ez — jogerős.

Az operatőr.

Egy újszülött kis fiucskát zsidó rítus szerint keresztelnek. Amikor az operációhoz fog az operatőr, a jelenlevő hölgyek szemérmesen megfordulnak. Ezt meglátta az operatőr (mail), odaszól a hölgyeknek:

— Kérem, hölgyeim, sohse forduljanak meg, mert aki a kicsit nem becsüli, a nagyot nem érdemli.

CSODABOGARAK

a város évi jelentéséből.

Az egészségügyről szóló részben.

— Nálunk két esetben merült föl koleragyanu. Ezek közül egyik esetben Földeákon koleragyanus feleségével érintkező férj látogatott el Makóra rokonai látogatására . . .

Fogyasztás és kivitel című fejezetben.

— Helyben közfogyasztásra levágott 1008 drb szarvasmarha, 278 növénydék marha, 1833 borju, 9922 juh, 3510 bárány, 10 süldő, 31182 sertés és 102043 hektoliter bor. (Hogy hogy vágták ezt le, nem tudjuk, de úgy sejtjük, hogy sajtóhiba lehet, s a levágott szó helyett *bevágott* értendő.)

A közegészségügyi személyzetről szóló szakaszban.

— Továbbá 31 baba állott a *terhes és szülő nők* szolgálatára. (Hála Istennek, csakhogy állott.)

A kivándorlók.

Egy amerikai hajón a kivándorlók között utazik egy nagyon vallásos zsidó. Reggel fölrakta a szijjait kezére és homlokára és imádkozik. Meglátja ezt egy ifju és nevet.

— Mit nevet? — kérdi a zsidó — maga ezt nem teszi? Akkor elveszti az életének egynegyed részét.

Délben ebéd előtt mossa a kezeit, az ifju megint nevet.

— Mit nevet, maga ezt nem teszi? — kérdi a zsidó — akkor elveszti az életének a felét.

— Szamárság! — mondja az ifju.

Délutánra nagy vihar kerekedik és egy hullám a fedélzeten álló zsidót a tengerbe sodorja, az ifju utána szól:

— Tud uszni?

— Nem! — mondja a zsidó.

— Akkor elvesztette az egész életét — feleli az ifju.

Milyen a tanácsos.

Makó város legutóbbi közgyűlésén Szakács Márk fejtegette, hogy mire jó az a városi tanácsos és miért kell alkalmazni, s főleg fizetni. Hogy jól bebizonyítsa, mennyire szükséges, vagy *18 esetet* sorolt föl, amikor szükséges a tanácsosi szereplés.

Tokár bácsi, mert unta a sok beszédet, melynek ő mint tudjuk esküdt ellensége, — közbeszólt s röviden de velősen ennyit mondott a helyes megvilágítás szempontjából:

— *A tanácsos az olyan mint a szalonna, mindenre jó.*

És ebben megegyeztek, de azért nem ette meg őket senki — kenyérrel.

A városi közgyűlésből.

(Szakács Márk.) — Mert tekintetes képviselőtestület, amondó vagyok, lévén a véleményes nézletem, hogy nem tanácsos *farkat huzni* a törvényhatósággal.

E tanulságos beszéd után körkérdest intéztünk a makói szakértőkhöz, hogy mit tanácsos huzni s a következő feleleteket kaptuk:

Bóna Pál: ujjat.
Fried dr.: fogat.
Néptanár: fület.
Börcsök Gergely: csizmadia bőrt.
Móritz: bort.
Lind borbély: borotvát.
Rankl: uszodát.
Elek Lajos: talpbőrt.
Dózsa Imre: kamatot.
Közjogász: pört.
Pulitzer dr.: csődöt.
Városi képviselő: polgári iskolát.
Városi tisztviselő: tisztujtást.
Katonaköteles ifju: sorsot.
Goltner: sorsjegyet.
Abelesz szállító: kocsit.

Nagylelkűen.

Kislány (lélekszakadva jön a szórakozott orvoshoz): Doktor ur kérem, lenyeltem egy tü!?

Doktor: No és? Mit kiabál. Itt van helyette egy másik tü és hagyjon békén!

Akadály.

— Ó édes, szeretném a kezedet éjjel-nappal az enyémben tartani!

— No és — akkor hogy nyulnék az erszényedbe?

Kész bádog- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádogos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél **minden bádogos munkát elvállal** jutányos áron.

Riporter a Lánchidon.

*Mi bajod, mért sírsz, öreg Lánchid,
Szólt a Riporter szánakozva,
Mikor látta, hogy az öreg hid
Bánatának nincs vége-hossza.*

— *Hogyne sírnék, lánchordta lelke,
Felelt Lánchid, az öreg árva,
Mikor reformálni akarnak
S ecélből most el vagyok zárva.*

*Keblemre testvér, szólt Riporter,
Különbség köztünk csak hajszálnyi:
Lám engem előbb reformáltak
S csak ezután fognak elzárni. (ón.)*

A KURA.

Kerekes, az ifjabbik, napok óta köhécsel, bajával eltelve áll az üzlet ajtajának küszöbén, mikor épp arra megy nagy sietve a háziorvosa.

— Doktor ur, egy szóra, — kiált Kerekes, de az orvos még jobban siet.

— Doktor ur, csak egy szóra, az istenért, álljon meg!

Az orvos mentegetődzik, hogy nagyon sürgős az utja, egy haldoklóhoz hívják, minden perce drága, menésközben visszaszólva kérdi Kerekestől:

— Hát mi a baja?

— Nekem? Egypár nap óta köhögök.

— Ugy? Hát igyék keserűvizet, — ajánlja szinte automaticamente az elsiető doktor.

Kerekes megnyugodva fogadja házi-orvosa tanácsát. Napok mulva ismét találkozik a házi-orvosával.

— No, Kerekes ur, lássa, most ráérek, elmondhatja részletesebben a baját. Köhög-e még?

— Én? Hát merek én azóta köhögni?

Asszonyi nyelv.

— No, hogy van, kedves Vörösíné?

— Nem a legjobban. Az uram a sztrájk miatt már három hete ki van zárva.

— Lássa lelkem, az én uram nem sztrájkolt, és már hat hét óta be van zárva.

Jó étvágyat!

Halat rendel valaki a vendéglőben. Hozzák a halat.

A vendég belekóstol, aztán így szól a pincérhez:

— Mondja pincér, friss ez a hal?

— Micsoda kérdés az — mondja a pincér — nézze meg, még a szájában van a kukac, amivel horgászták.

A halál küszöbén.

Az autó elgázolt egy embert. Kórházba vitték, ágyba rakták.

Az orvos látott már ilyesmit, tisztában volt ezzel is. Talán él még huszonnégy órát, de az sem lep meg senkit, ha félóra mulva elvégzi.

Nem tud magáról semmit, lázálmban misztikus alakokkal birkózik.

Azonban történnek csodák. Egy pillanatra magához tért, kinyújtotta a karját s mint az örök szeretetreméltóság még mosolyogni is próbált.

— Jó napot, doktor.

— Hogy érzi magát nagyságos uram? — közeledett feléje az orvos.

A beteg arra visszahuzta a kezét s fölfonta arcára a régi hideg gög lobogóját.

— Bocsánat, én méltóságos vagyok. Azzal fálnak fordult és meghalt.

Éppen fordítva.

Dijnok: Igazán nem tudom, miért nem volt háboru?

Bankár: Mert nem volt elég pénz!

Dijnok: Pedig nálunk mindig akkor van háboru, mikor nincs elég pénz!

A kocavadász.

Férj (büszkén): Itt van édesem egy nyul, magam löttem!

Feleség (ijedten): Szent Isten! És te hol vagy megsebesülve?!

Hasonlat.

Egy hosszuhaju ur találkozik egyik ismerősével.

Azt mondja az ismerős:

— Hallja, maga úgy fest azzal a hosszú hajjal, mint egy orangután.

— Vigasztalódjék — mondja a hajas — magának ehhez nem is kell nagy haját viselnie.

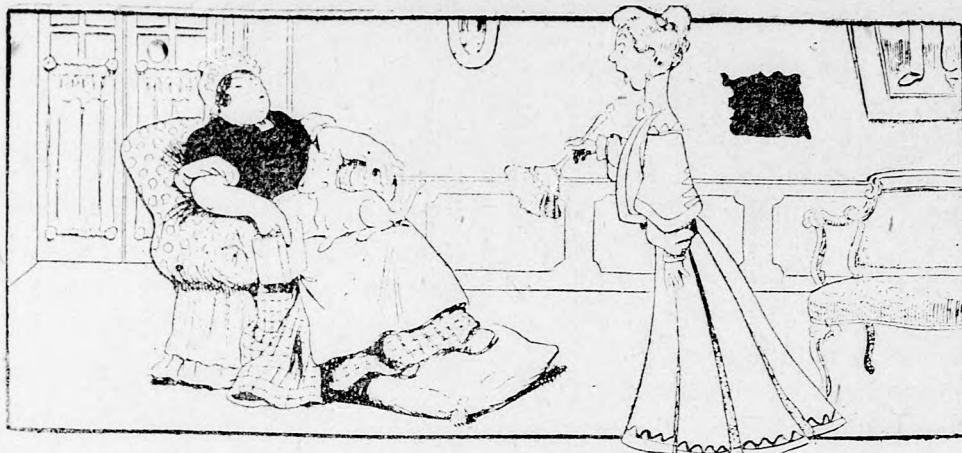
IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szövegeteit.

Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítettek!

Kép a jövőből.

— Nagysága most porolja le a butorokat, a kutyuska majd vigyáz, hogy senki meg ne zavarjon, amíg egyet szunditok.

A rabbi kártyázik.

Két hitsorsos leül a rabbival kártyázni. Játék elején mindegyiknek be kell a kasszába tenni egy-egy koronát.

A két hitsorsos szépen beteszi a koronát, csak a rabbi nem, ez úgy tesz, mintha elfeledkezett volna róla.

A partnerek nem mernek neki szólni. Csak nem sértik meg a rabbit. De hogy mégis eszébe jusson a rabbinak a korona, elkezdenek maguk közt veszekedni:

- Te nem tetted be a koronát.
- Én betettem, te nem tetted be.
- Ne beszélj, én betettem.
- Fogd be a szád, én tettem be.

A rabbi egyideig hallgatja a veszekedést, aztán megfogja az egyik koronát és így szól:

— Ha ti mindjárt a játék elején veszekedtek, akkor én visszaveszem a koronámat és nem játszom.

Drága ideál.

Két fiatal ember házasságról beszélget.

Azt mondja az egyik:

— Az álomom: egy olyan asszonyt találni, aki önzetlenül, érdek nélkül szeret.

— Van olyan is, — mondja a másik — csakhogy az nagyon drága.

Gyermekek ész.

Az anya kérdi a négy éves Ernőtől:

— Mit hozzon fiucskám a gólya, kis fiucskát, vagy kis leánykát?

— Legjobban szeretném, ha egy kis csacsit hozna, mert akkor legalább nem kellene az apuska térdin lovagolni.

Ami pech.

A tanító a családról, az apáról, testvérről, öccsről, bátyról, nővérről magyaráz.

— Nos Politzer, mit mondanál te, ha a gólya egy kis fiucskát hozna nektek?

— Azt, hogy pechünk van.

— Miért?

— Mert nekem már két éve nincsen mamám, csak két leány-nővérem.

A legújabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,
 amelyek felülmulják a régebbi rendszerű
 összes ekéket, továbbá különféle gyárt-
 mányu **mütrágyaszórók,** uj és használt
vetőgépek, szecskavágók,
répavágók, morzsolók, valamint
 az összes gazdasági **gépújdonosságok**
 a legolcsóbb áron kaphatók Makón
GULÁCSI JÁNOS
 vasipartelep és gépraktárában. I., Dessewffy-tér 31.
 Telefon 50. szám.

TUTYI.

Jó kis közgyűlés volt a hétön a városházán. Szömélyösen is mögje-lentem s hála Isten, nagy örömmel fogadtak, merhogy igen mutogat-tak rám, — még pedig ujjal.

Hát igaz, nem volt sok keresetöm a köz-gyűlésen, merhogy nem rulam vót szó, hanem inkább a bikákrul s azon folyt a szó, hogy ki ötesse, vagyis inkább, hogy szénát adjon-e a város, vagy rávalót. Kár, hogy a bika nem éri be a szómával, mert azt annyit csépöltek, hogy untig elég lönne a bikáknak.

Legkivált a *Szücs* polgártárs cse-vögött, mondván: olyan löhetetlen ez kéröm, mintha én egy éves gyereök akar-nék lönni újra, nem löhet. Emmá okos beszéd, mondok, merhogy akkó igazán újra kéne születnie, ha mög már arra kerülne a sor, inkább maradjon ott, oszt ne szülessen.

A megyén is vót egy kis közgyűlés, oszt üdvözölték a trónörököst. Úgyesen csinálták ezt is, mert kilesték, mikor nincs ott *Espersit*, mert az, amilyen jó kis embör, még ellene szólt vóna...

Hanem a jó kis *Dózsa Imre* na-gyon haragudott az alispánra, merhogy nem a *Krausz A. H.*-t jelölte a zadó-leszólási bizottságba, hanem a *Pollák Sándort*, aki kereskedelmi tanácsos. Nem tudom, mi van azon veszeködni való, mikor egyik olyan zsidó, mint a másik, csak épen hogy az egyik 48-ig számol, a másik meg 67-ig. Hát mi a külön-b-ség?

Ellenben a jó kis *Nagy Károly* tiszteletöst egyhangulag,* közlekedéssel

beválasztották, bizonyosan azért, hogy az sehogy se számol, se nem oszt, se nem szoroz, csak kibicel.

A kibicről jut eszömbé, hogy a jó kis uri kaszinó alighanem szintén a hagymaszövetkezet sorsára jut, merhogy ott is tömeggondok vannak jelen. Aszon-gyák, hogy azér van dögrováson ez a jó kis *polgári* kaszinó, mert keveset kártyáztak benne, mások mög azt is mongyák, hogy nem a kártyázás vót kevés, hanem a kibicölés vót sok. Hát ki tunna igazat tönni? A jó kis kaszi-nói tagok?...

Aszongyák, hogy a zegylet vöszí mög a kaszinó épületjit. Hát a jó is lösz, merhogy igen akkurátosan van az célra építve, oszt finoman lehet leköpni a zemeletrül a hallba... A jó kis hallba...

A jó kis kormány 500 millió köl-csönt vött föl az anglusoktól, beruhá-zásokra. Ámbátor hogy a zellenzékisek biztos ráfogják, hogy jut abból: kiruhá-zásokra is. Mán pedig az ángliusok nem mindönkinek hitöleznek, csak akinek vak böcsülete, no mög akit a jó kis *Kenyeres* bácsi ajánl. Ezt a kis köcsönt is ő szerezte. Jó kis embör.

A jó kis tanfel-ügylő is eltalálta szóni a szive óhaját, mikor aszonta, hogy a zegész városi képviseletet sprengóni kéne, amért ugy elcifrázzák a polgári iskola építését. Hászeg csakis az egészet, mert a jó kis képeket csak a viselőkkel együtt érdemes sprengóni.

FIZETNI!

Fizetni! — ez az egyetlen szó a világon — óh nyájas olvasó! — amelynek hallatára hideg borzongás fut végig egyébként oly bátor hátamon. Állottam már vészes harcvonalban, hallottam a golyók füttyülését — d-durban füttyültek — ingott már alattam a föld, amikor egy kissé illuminálva voltam, letettem az érettségít, szerelmi viszonyt szakítottam egy színésznővel! — egyszerűen szemébe néztem a legnagyobb veszedelemnek, de soha nem lett vitézi hátam televény zöldséges kertté: sohasem borsózott!

Ellenben — bevallom, halálos rettegés fog el erre a szóra: fizetni! Tévedésbe ne essél, óh nyájas és mindenkor kaján indulatu olvasó. Nem hozzám intézik e hátborzongató rettenetes szót! Sőt éppen ellenkezőleg, én intézem a fizetőpincérhez. Minek tagadjam — a hitelezőim fogják kitalálni, hogy én vagyok — jómódban élő polgári egyén vagyok és szeretek jól enni. Beülök tehát a vendéglőbe és eszem. Levest, hust, tésztát, sajtot, csemegét, mindent, ami uri gyomromnak kedvére van. És akkor aztán elkiáltom a hátborzongató szót: Fizetni!

Nem azért hátborzongató e szó, mintha nem volna pénzem. Igen is van! Mindig van! Hanem hátborzongató, mert nem hiszem, hogy született volna még olyan kitűnő matematikus, aki utána tud számolni egy fizetőpincérnek. Krajcár, forint, szédületes gyorsasággal számol a főpincér és én fizetek, pedig tudom, hogy becsap. Nem merek — és ha mernék is, nem tudok — utána számolni!

Elpanaszoltam a dolgot egy barátomnak, aki tapasztalt lébemann. Nevetett és így szólt:

— Engem sohase csap be a főpincér. Kövesd az én módszeremet. Így: a főpincér hangosan számol: Leves 10 krajcár, főzelék föltéttel 1 korona 10 fillér, tészta 50 fillér, két kenyér 4 krajcár, összesen 73 . . . 17 . . . 29 . . . az 3 korona 78 fillér, — nos, hát én ilyenkor

némán ülök, az ujjaimmal dobolok, ránézek a pénzre, amit a főpincér az ötösből visszaadott, azután kérdően nézek a főpincérre, irónikus mosolylyal a plafonra pislantok és nem nyulok a pénz után. A fizető erre elpirul, hamar átfutja a számlát és azután sietve letesz még egy hatost, ha nagyon szigoruan nézek, sokszor egy koronát is!

Megöleltem, megcsókoltam lébemann barátomat és rohantam a vendéglőbe. Irónikusan mosolyogtam, a főpincér ijedten adott vissza még két hatost. Másnap egy koronát adott vissza. Harmadnap megint egy koronát, de én ekkor sem tettem el a pénzt és erre még egy koronát tett hozzá! Héuréka! — ujjongtam, ezentul mindig pontos lesz a számadás, anélkül, hogy utána kellene nézmem!

A negyedik napon újra irónikusan mosolyogtam, a főpincér ijedten számolt és azután — elvett a már visszaadott pénzből egy koronát! És most ő mosolygott irónikusan. Rájött a dologra és azóta, ha nem mosolygok irónikusan, egyszerűen csak becsap. De ha irónikusan mosolygok, akkor is becsap, de bocsánatot kér és még valamit elvesz a pénzből!

Szegedi buckai,

Kitűnő homoki,

Legjobb gyoroki boraim

megérkeztek, valamint a kitűnő minőségű

S Ö R Ö K

mindig frissen csapolva kaphatók. Vendéglői helyiségeim a mai kornak megfelelően, izléseken vannak berendezve.

Kitűnő konyha!

Tisztán kezelt italok!

Tisztelettel:

Érdeky József vendéglős.

(Barcsay-utca.)

Házhozvitelnél úgy a boroknál, mint a söröknél árkedvezmény.

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Miután a sajtó helyet kapott az új köztársasági érában is, a szervezés munkája gyorsan haladt előre. Az első testület már megszervezték; a háromtagú kaláber-parti. Nem kis örömet okozott azonban Mágori Samu megjelenése sem. Samut az áradás épen az Otthon-kávéház márványlapu asztalánál érte. Peches volt Samu! Talán életében ez egyszer fireolt be hosszas rábeszélésre és erőszakos rángatásokra Weisz Jenő bűbajos termeibe. S ime! Épen itt találta az áradat. Felébredt benne a legközönségesebb halál gondolatának réme: korcsnában billiárd-golyók közt halni meg! És bár életében a szerénységnek korlátait mindenkor betartotta és bár nem kívánt fa lenni, melyen villám fut keresztül, vagy kőszikla, melyet szélvész dönt le, vagy tanítói fizetésrendezés, mit a fene esz meg, mégis inkább ágyban párnák között kívánt meghalni, mint itt pincérek, pikolók és zenészek bűnös társaságában. Flegmáját azonban nem vesztette el. Ült nyugodtan, sőt méltóságteljesen, mint egy tyúk, aki alatt anyai örömök fehérlenek és várt előkelően, mint egy első osztályú váróterem. Sőt gondolkodott is. Legsötétebb így morfondirozott: „Elvégre tanító vagyok, ergó, mint ilyen is, már tudniillik e minőségben is tudok nyelni. E veszedelemből tehát ha nem is nyalom, de legalább kinyelem magam. Legrosszabb esetben sem történhet semmi bajom, mert az apám bíró; no meg Pakuval is jól vagyok, a többi — kulheisz! No és mi az a legrosszabb eset? Hát meghalok! No és olyan kár értém, ha meghalok? . . . És Samu teljesen megnyugtatta önmagát.

Az ár pedig berohant s néhány pillanat alatt ellepte Weisz téli kertjeit s utcai nyaralóit. Samu a hullámokra bizta tyukáldotta életét. De mielőtt ezt a hazardirozást megreszkírozta volna, csak kishajtott belőle a titkos aspiráns-kántor. Samu nem érdeklődni, de imádkozni kezdett: „Óh uram, add meg az én osztályrészemet“. Hogy ezután mi történt? Erre Samu sem emlékezett. Az azonban bizonyos, hogy az ur meghallgatta könyörgését és megadta osztályrészét, mert — amidőn Samu magához tért — a Marsi-halmán találta magát. Önmaga restelte el a helyzetet legjobban; nem gondolta, hogy ennyire szószerint vegye az ur

alázatos könyörgését. Szégyenkezve mászott le a halomról s talán a legközelebbi bokorba elbújt volna (talán bujócskát játszandó), ha a riporter éles szeme meg nem pillantja őt. Ez ugyanis épen riportok és szenzációk után túrkált, helylyel-közzel jó mélyen beszurván tollát az iszapba. De sehol semmi eredmény és már bus rezignációval akart visszatérni, midőn Samut, a Marsi-halmáról leszállottat, megpillantotta nyakán a földi felmagasztalás vörös vonalaival. A találkozás öröme leírhatatlan. (Ezért nem írom el.) Egy pillanat műve: Samu karon ragadva, az elnöknek bemutatva. Következő pillanat: Samu a köztársaság kultusz miniszterének lett kinevezve. Utána óriási bankett. Bankett után? No' majd — ezután!

(Folyt. köv.)

Mindenre iszik.

Jönnek az emberért a korcsnába:

- Gyere haza, megszületett a fiad.
- Dehogy megyek, ennek az öröme inno kell!

Egy óra múlva megint kopogtatnak.

- Siess, meghalt a feleséged!
- Most maradok csak! Iszom bánatomban.

Finoman.

Egy ur Makón vendégségben van. Megkérdezi a kocsist:

— No, János gazda, mikor megyünk ki a tanyára?

— Nem tudom, instálom, a tekintetes ur még nem adta ki a — végrendeletet.

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormányal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utanzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.